

ת"פ 1269/11/20 - מדינת ישראל - לשכת תביעות נגב דרומי נגד יאסין פריד טלאקה, פאריד חוסין טלאקה, יוסף חוסין טלאקה

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז אייר תשפ"ב
17 מאי 2022

ת"פ 1269-11-20 מדינת ישראל נ' טלאקה ואח'
תיק חיצוני: 780410/2020

לפני המאשימה	כב' השופט רון סולקין
נגד הנאשם	מדינת ישראל - לשכת תביעות נגב דרומי ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן עו"ד לי גורמן
	1. יאסין פריד טלאקה 2. פאריד חוסין טלאקה 3. יוסף חוסין טלאקה ע"י ב"כ עו"ד אוהד סלמי

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- כל הנאשמים - תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בניגוד לסעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") - שתי עבירות;
- הנאשם 1 בלבד - פציעה כשהעברין מזוין, בניגוד לסעיף 335(א)(1) לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגורר מר יוסף אבו אלחסאן יחד עם בניו מוחמד ועומר, בשכונה 22 בית 67 ברהט (להלן: "הבית"), אשר הנאשמים התגוררו בשכנות אליהם בבית מס' 66.

ביום 23.10.20, סמוך לשעה 17:14, בחצר הבית, בעת שהנאשם 3 עסק בעבודות חיתוך בביתו, ניגש אליו יוסף ודפק על האסכורית המפרידה בין הבתים, תוך שביקש ממנו להפסיק את החיתוכים הגורמים לרעש.

בתוך כך, רדפו הנאשמים אחר יוסף ונכנסו לתוך ביתו, כאשר הם אוחזים בידם מקלות ופרופילי אלומיניום.

או אז, בעט הנאשם 1 בגופו של יוסף.

מיד ובסמוך, נכנסו לבית מוחמד ועומר. מוחמד ניגש לסייע ליוסף, ובשלב זה, פצעו הנאשמים את מוחמד ועומר בכך שהנאשם 1 הכה את מוחמד בראשו באמצעות פרופיל אלומיניום ומוחמד נפל ארצה כשראשו מדמם, ונאשם 2 הכה את עומר בראשו באמצעות מקל, בזמן שנאשם 3 הכה את עומר ברגלו השמאלית באמצעות פרופיל אלומיניום שאחז בידו.

ממעשי הנאשמים, ליוסף נגרמו שני חתכים בראשו; לעומר פצע שטחי במצחו; ולמוחמד נגרמו חתכים בראשו שנסגרו באמצעות סיכות וכן המטומה עם סימני לצרציה של העור בקרקפת פרונטו-פריאטלי משמאל.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשמים הודו והורשעו בעובדות כתב האישום המתוקן.

ההסדר לא כלל הסכמות לענין העונש, והנאשמים הופנו להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר קבלת התסקירים, טענו הצדדים לעונש. מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- תמונות הנפגעים, מסומנות ל"ז בתיק החקירה - ת/1;
- אסופת מסמכים רפואיים, מסומנים ל"ח בתיר החקירה - ת/2.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינם של הנאשמים הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיהם האישיות.

נאשם 1

הנאשם כבן 18, רווק, מתגורר עם משפחתו ברהט ועובד בחברה העוסקת בייצור אספלט.

אביו של הנאשם כבן 43, עובד בתחום המסגרות והינו הנאשם 2 בתיק זה, אמו בת 40 עובדת בנקיון.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות חלקית במגמת מכונאות רכב.

הנאשם נעדר הרשעות פליליות או תעבורתיות.

הנאשם הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות על מעשיו.

לדבריו, טרם יום העבירה, אביו ודודו, שהינם הנאשמים 2 ו-3 בהתאמה, הקימו בחצר ביתם עסק לרתכות. בין הנאשמים למתלוננים, קרובי משפחתם הגרים בבית ליד, נוצרו אי הסכמות בנוגע לשעות הפעילות של העסק.

לדברי הנאשם, ביום העבירה, דפקו המתלוננים בחוזקה על קירות הבית, וכאשר הוא יצא לברר את המתרחש, המתלונן ביטא כלפיו אלימות מילולית ופיזית והשליך לעברו חפצים. הנאשם ציין, כי הרגיש מותקף, על כן, אחז במוט ברזל ופנה לביתו של המתלונן. לדבריו, חשש המתלוננים יתקפו אותו, לכן, תקף אותם עם מוט ברזל.

לדברי הנאשם, מתחרט על מעשיו, וכיום מבין, כי היה עליו לפנות לגורמי אכיפת החוק ולא לפעול על דעת עצמו.

הנאשם טען, כי נערך הסכם "סולחה" בין המשפחות והציג אותו לקצין המבחן.

שירות המבחן המליץ לנאשם על הליך טיפולי, והנאשם הביע רצונו לכך.

שירות המבחן התרשם מאדם צעיר, המתפקד באופן נורמטיבי.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו והבעייתיות בהתנהלותו.

הנאשם השתלב בהליך טיפולי, ובתסקיר משלים בענינו נמסר, כי שיתף פעולה עם גורמי הטיפול.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף 180 שעות, ועל העמדת הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה, על מנת שימשיך את ההליך הטיפולי.

נאשם 2

הנאשם כבן 43, נשוי, אב לארבעה ילדים, מתגורר ברהט עם משפחתו, ולדבריו, עובד מזה כ-16 שנים בתחום המסגרות.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות.

הנאשם נעדר עבר פלילי, ולדבריו, ניהל חיים נורמטיביים עד מעורבותו בתיק זה, יחד עם בנו ואחיו, הנאשם 1 והנאשם 3 בהתאמה.

הנאשם הודה בעבירה ונטל אחריות על מעשיו.

לדבריו, הקים יחד עם אחיו, הנאשם 3, עסק לרתכות בחצר הבית, ונתגלעו מחלוקות בינם לבין המתלון בנוגע לשעות הפעילות של העסק, בשל הרעש הבוקע מהעסק.

לדבריו, ביום העבירה, ביטא המתלון כעס כלפי הנאשם 1 והשליך לעברו חפצים. לאור האמור, נטל הנאשם 1 מוט אלומיניום ונכנס לביתו של המתלון, והמתלון ובני משפחתו תפסו את הנאשם 1 והחזיקו בו בביתם.

לאור האמור, דרשו הנאשם דן ואחיו, הנאשם 3, את שחרורו של הנאשם 1. המתלון סירב, ולכן, תקפו אותו ביחד.

הנאשם שיתף, כי מאז העבירה, מרבה במחשבות על השלכות העבירה על עתידו של בנו, הנאשם 1 והמחירים שעלול לשלם.

הנאשם מסר, כי המתלונים הם קרובי משפחתו המתגוררים בשכנות אליהם ותיאר יחסים טובים עמם. לדבריו, לא יצר עמם קשר מאז אירועי כתב האישום, אולם, נערך בין הצדדים הסכם סולחה.

שירות המבחן המליץ לנאשם לעבור הליך טיפולי, והוא הביע רצונו לכך.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם המתפקד באופן נורמטיבי ויצרני, בעל כוחות להתמודדות מיטיבה ורשת תמיכה

משפחתית.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם פעל באימפולסיביות, אך כיום מבין את חומרת מעשיו והתנהלותו הבעייתית, ומשקיע מאמצים רבים בכדי לתפקד באופן נורמטיבי.

הנאשם השתלב בהליך טיפולי, וגורמי ההערכה התרשמו, כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא וכי ההליך הטיפולי יסייע בהפחתת המסוכנות להישנות התנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן למבוגרים המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף 180 שעות, ועל העמדת הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה, על מנת שימשיך את ההליך הטיפולי.

נאשם 3

הנאשם כבן 40, נשוי, אב לחמישה ילדים, מתגורר ברהט עם משפחתו, ולדבריו, עובד בעסק עצמאי בתחום האלומיניום.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות.

הנאשם נעדר עבר פלילי, ולדבריו, ניהל חיים נורמטיביים עד מעורבותו בתיק זה, יחד עם ואחיו ואחיינו הנאשם 2 והנאשם 1 בהתאמה.

הנאשם הודה בעבירה ונטל אחריות על מעשיו.

לדבריו, הקים יחד עם אחיו, הנאשם 2, עסק לרתכות בחצר הבית, ונתגלעו מחלוקות בינם לבין המתלון בנוגע לשעות הפעילות של העסק, בשל הרעש הבוקע מהעסק.

לדבריו, ביום העבירה, הבחין במתלון משליך אבנים וחפצים שונים כלפי אחיינו, הנאשם 1. לאור האמור, נטל הנאשם 1 מוט אלומיניום ונכנס לביתו של המתלון, והמתלון ובני משפחתו תפסו את הנאשם 1 והחזיקו בו בביתם.

לאור האמור, דרשו הנאשם דן ואחיו, הנאשם 2, את שחרורו של הנאשם 1. המתלון סירב, ולכן, תקפו אותו ביחד.

הנאשם מסר, כי התחרט על מעשיו ובעקבות המקרה, העביר את הפעילות של העסק לאזור התעשייה.

הנאשם מסר, כי המתלוננים הם קרובי משפחתו המתגוררים בשכנות אליהם ותיאר יחסים טובים עמם. לדבריו, לא יצר עמם קשר מאז אירועי כתב האישום, אולם, נערך בין הצדדים הסכם סולחה.

שירות המבחן המליץ לנאשם להשתתף בהליך טיפולי, והוא הביע רצונו לכך.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם המתפקד באופן נורמטיבי ויצרני, בעל כוחות להתמודדות מיטיבה ורשת תמיכה משפחתית.

שירות המבחן התרשם, כי במצבים בהם הנאשם חווה פגיעה במשפחתו, הוא עלול להתקשות לעמוד בלחצים ולבטא קושי בוויסות כעסיו.

עם זאת, התרשם שירות המבחן, כי כיום, עושה הנאשם מאמצים לתפקד באופן נורמטיבי.

הנאשם השתלב בהליך טיפולי, וגורמי ההערכה התרשמו, כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא וכי ההליך הטיפולי יסייע בהפחתת המסוכנות להישנות התנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן למבוגרים המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף 180 שעות, ועל העמדת הנאשם תחת מבחן למשך שנה, על מנת שימשיך את ההליך הטיפולי.

עמדת המתלונן כפי שהובאה על ידי שירות המבחן למבוגרים

שירות המבחן פנה למתלונן, יוסף אבו אלחסן, אשר מסר, כי הוא שכנם ובן דודם של הנאשמים.

מדבריו עולה, כי במשך תקופה ארוכה, מאז שפתחו הנאשמים עסק בחצר הבית, סבלו הוא ומשפחתו מרעשים בלתי פוסקים אשר גרמו לפגיעה באורחות חייהם.

לדבריו, פנה מספר פעמים לנאשמים בענין, אך הם המשיכו לעבוד ללא שינוי.

לדבריו, ביום העבירה, פנה לנאשמים מספר פעמים בבקשה להפסיק עם הרעש, ובעקבות כך, הוא ובני משפחתו הותקפו על ידי הנאשמים, ושכנים שראו את אירוע התקיפה, הזמינו משטרה.

לדבריו, לאחר שנעצרו הנאשמים, פנו אליו מכובדים מרהט וביקשו לערוך הסכם "סולחה". לדבריו, הוא הסכים לכך מטעמי כבוד ומאחר שהוא מגנה התנהגות אלימה. בהתאם להסכם ה"סולחה", העבירו הנאשמים את העסק לאזור התעשייה ברהט. מאז לא יצרו עמו הנאשמים קשר, וכשהם רואים אותו, מברכים אותו לשלום. עוד הוסיף, כי אינו חש מאוים מהנאשמים.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/3) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי הנאשמים פגעו פגיעה משמעותית בערכים המוגנים של זכות האדם להגנה על שלומו ועל שלמות גופו וכן, זכותו של אדם לביטחון.

התביעה טענה, כי המקרים בהם הופכים חילוקי דעות לאירועי אלימות, עלולים להגיע עד כדי פגיעות קשות ואף אובדן חיי אדם.

התביעה הדגישה הנסיבות החמורות של העבירה - המתלונן פנה לנאשמים במטרה שיחדלו להרעיש, והנאשמים רדפו אחריו לביתו, כאשר הם מצוידים במקלות ומוטות אלומיניום. אם לא די בתקיפת המתלונן, הרי, שגם כאשר ילדיו מגיעים לבית, תוקפים אותם הנאשמים, והנאשם 1 אף גרם לפציעה משמעותית למוחמד, בנו של המתלונן.

התביעה הדגישה, כי אירוע התקיפה לא הסתיים בשל חרדת הנאשמים, אלא בשל התערבות עוברי אורח.

התביעה עתרה, ביחס לנאשמים 2 ו-3, למתחם ענישה הנע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל, וביחס לנאשם 1, למתחם ענישה הנע בין 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

התביעה טענה, כי הגם שהנאשמים מביעים חרטה, זו ריקה מתוכן, כי הם טוענים בפני שירות המבחן למבוגרים, כי הם לא תקפו אלא רק התגוננו.

התביעה טענה, כי הנאשמים כלל לא עברו הליך טיפולי ולכן לא ברורה המלצת שירות המבחן, אשר חורגת ממתחם הענישה הראוי, ללא כל הצדקה.

התביעה ביקשה למקם עונשם של הנאשמים ברף התחתון של מתחם הענישה אליו עתרה, וביקשה להשית עליהם מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננים והתחייבות.

ההגנה הגישה טיעוניה בכתב (נ/1) והשלימה אותן על פה.

עמוד 7

ההגנה הפנתה לנסיבות האישיות של הנאשמים, כפי שהובאו באריכות בתסקיר שירות המבחן למבוגרים.

ההגנה טענה, כי יש ליתן משקל לעמדת המתלוננים בתיק, אשר בינם לבין הנאשמים נערך "הסכם סולחה".

ההגנה ציינה, כי המתלונן הגיע לדיון המעצר של הנאשמים וביקש לשחרר את הנאשמים, תוך שציון, כי אינו חושש מהם, וכי קיים הסכם סולחה ביניהם.

ההגנה טענה, כי מתחם העונש ההולם הינו "אי הרשעה ושל"צ ועד מספר חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות".

ההגנה טענה, כי הנאשמים נעדרי הרשעות קודמות, אשר נטלו אחריות על מעשיהם והודו בהזדמנות הראשונה.

ההגנה טענה, כי מדובר במעידה חד פעמית אשר אינה מאפיינת את אורח החיים של מי מהנאשמים, אשר מקיימים אורח חיים נורמטיבי ועמלני.

ההגנה טענה, כי הנאשמים מכבדים את הסכם הסולחה שנערך עם המתלוננים.

ההגנה טענה, כי במקרה דנן, שיקולי השיקום עדיפים על שיקולי ההרתעה והגמול.

ההגנה עתרה לאמץ המלצות שירות המבחן למבוגרים וביקשה להטיל על הנאשמים צו של"צ בהיקף 180 שעות.

בדברו האחרון של הנאשם 1 מסר, כי לא ינקוט יותר בדרכי אלימות, וכי כיום, הוא עובד בחברת נתיבי ישראל דרך קבלן משנה.

בדברו האחרון של הנאשם 2 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו וזו פעם ראשונה שהוא נוהג כך. לדבריו, יש לו ארבעה ילדים והוא עובד בקיבוץ צאלים במסגרות.

בדברו האחרון של הנאשם 3 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו ואף העביר את הסדנה למקום אחר. עוד מסר, כי הוא נשוי ואב לחמישה ילדים.

דיון והכרעה

העבירות שעברו הנאשמים אינן קלות ולהן מספר מאפייני חומרה - המתלונן ובניו הותקפו בביתם, על רקע דבר של מה בכך, לאחר שהלינו על רעש חזק הבוקע מחצר הנאשמים ומפריע למנוחתו; הנאשמים פעלו בצוותא; הנאשמים הצטיידו במקלות ומוטות אלומיניום; למתלוננים נגרמו חבלות מהפגיעה, ואף נגרמה פגיעה משמעותית למתלונן.

מעשי הנאשמים פגעו בזכותם של המתלוננים לשלמות גופם; כבודם; בטחונם בביתם - מבצרם.

מעשי הנאשמים אף גרמו לנזקים גופניים למתלוננים, כפי העולה ממוצגי התביעה ת/1 - ת/2.

לא אחת, הדגיש בית המשפט העליון את תפקידו של בית המשפט במאבק נגד האלימות הפושה בחברה ועל החשיבות להעניש בחומרה את אלו הפונים לדרכי אלימות.

לענין זה, ראו ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה (ההדגשה אינה במקור).

כן, ראו ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים):

האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן [פורסם בנבו], 7.2.2005), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה.

מתחם הענישה

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת. בחלק מהמקרים - הועמדו נאשמים לדין בגין סעיפי עבירה אחרים, אך באופן כללי - קיים דמיון בין האירועים:

• ת"פ 38408-05-19 מדינת ישראל נ' אסייג (פורסם במאגרים) - הנאשם ואדם נוסף, תקפו יחדיו את

המתלונן באגרופים וגרמו לו לפציעה בדמות חתך לא סימטרי בקרקפת; שבר בזיגומה מימין; נפחות של רקמות רכות בארובת העין והמטומות. במסגרת ההסדר שנקשר בין הצדדים, הגבילה עצמה התביעה לעתור לעונש מאסר בפועל, בן 6 חודשים, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות. לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ולאור הסכמת התביעה לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום, גזר עליו מותב זה צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 400 שעות, מאסר מותנה, קנס, ופיצוי בן 10,000 ₪, אשר הוסכם בין הצדדים.

עפ"ג 4403-08-21 אלון נ' **מדינת ישראל** (לא פורסם) - המערער התנפל על המתלונן ברכבו והכה אותו בחוזקה בפניו תוך שהשתמש באגרופיו. המתלונן התחנן בפני הנאשם שיחדול ממעשיו, אך זה המשיך להכותו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן שברים בלסת התחתונה; דימום ברצפת הפה והוא הובהל לניתוח לצורך איחוי השברים; נשברו לו שיניים; נגרמו לו המטומות וחבלות בארובות העיניים; פניו התעוותו והוא סובל מקשיי דיבור. מותב זה אימץ עתירת התביעה למתחם ענישה הנע בין 16 ועד 36 חודשי מאסר, תוך שהבהיר עמדתו - כי מדובר במתחם ענישה מקל ביחס לחומרת המעשים. על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי בסך 50,000 ₪ למתלונן. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש - נדחה.

רע"פ 9037/14 **בן קסוס נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערערים הכו את המתלונן מחוץ למועדון באגרופים ובעיטות, תוך שהם מקללים אותו. למבקש נגרמו פגיעות בטחול ובלבלב והוא פונה לבית חולים. בית משפט השלום עמד על נסיבותיהם האישיות של הנאשמים - היות הנאשם 1 ללא עבר פלילי; היות הנאשם 2 בעל עבר פלילי; הנאשם 1 נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל והנאשם 2 נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הוטלו על כל אחד מהנאשמים 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעברו עבירת אלימות, וכן, חיוב בסך 10,000 ₪ פיצוי למתלונן. ערעורם של הנאשמים לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון - נדחו.

ת"פ 34230-02-20 **מדינת ישראל נ' עתאיקה ואח'** (פורסם במאגרים) - נאשמים, אשר תקפו בצוותא את המתלוננים, קטינים, תוך שימוש בידיים חשופות ואף בקבוקי זכוכית. למתלוננים נגרמו חבלות רבות והם נזקקו לטיפול רפואי. בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו, הגבילה עצמה המאשימה לטעון ל-25 חודשי מאסר בפועל, והוסכם, כי כל אחד מהנאשמים, יפצה המתלוננים בסך של 17,000 ₪. כן, הוסכם, כי לנאשם 2 קיים מאסר מותנה בר הפעלה. בית משפט זה גזר על כל אחד מהנאשמים 20 חודשי מאסר בפועל, הפעל מאסר מותנה לנאשם 2, מאסר מותנה, פיצוי בסך 21,000 ₪ לכל אחד מהנאשמים.

בעת קביעת מתחם הענישה, על בית המשפט לקחת בחשבון את הערכים שנפגעו; מידת הפגיעה בהם; הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; הנזקים שנגרמו בעקבות העבירה; מדיניות הענישה הנוהגת, ושיקולים נוספים אותם רשאי בית המשפט לקחת בחשבון.

במקרה דנן, מוצא בית המשפט, לקבוע מתחם ענישה ביחס לנאשם 1, הנע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לנאשם 2 והנאשם 3, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

הנאשמים התלהמו והחלו במסכת אלימה על רקע של מה בכך.

מנגד, הנאשמים נעדרי הרשעות קודמות ואין אינדיקציה למעורבות שולית או התנהגות אלימה קודם לאירועי כתב האישום. כך שניתן לקבל הטענה, כי המדובר בהסתבכות חד פעמית, שאינה מאפיינת את אורח חייהם בדרך כלל.

הנאשמים הודו במיוחס להם ונטלו אחריות על מעשיהם.

הנאשם 1 הינו בחור צעיר, רווק, ללא ילדים, אשר ביטא בפני שירות המבחן שאיפות נורמטיביות לעתידו.

שירות המבחן התרשם, כי העבירה אינה מאפיינת אורחות חייו של הנאשם, אלא מדובר באירוע נקודתי.

תסקיר שירות המבחן חיובי ובא בהמלצה שיקומית.

הנאשם 2 הינו אביו של הנאשם 1, כבן 43, מפרנס את משפחתו ושומר על יציבות תעסוקתית מזה כ-16 שנים.

שירות המבחן התרשם, כי העבירה אינה מאפיינת אורחות חייו של הנאשם, אלא מדובר באירוע נקודתי בו פעל באימפולסיביות וללא הפעלת שיקול דעת.

תסקיר שירות המבחן חיובי ובא בהמלצה שיקומית.

הנאשם 3 הינו אחיו של הנאשם 2, כבן 40, בעל עסק עצמאי.

שירות המבחן התרשם, כי העבירה אינה מאפיינת אורחות חייו של הנאשם, אלא מדובר באירוע נקודתי, בו פעל באימפולסיביות וללא הפעלת שיקול דעת.

תסקיר שירות המבחן חיובי ובא בהמלצה שיקומית.

תסקירי שירות המבחן מגלים תמונה מעודדת בקשר לנסיבותיהם של הנאשמים ונכונותם להתמיד בהליך שכזה.

על כך יש להוסיף, כי שירות המבחן למבוגרים פנה למתלונן לקבלת עמדתו, והלה ציין, כי בינו לבין הנאשמים נערך הסכם "סולחה", אשר נערך בשיתוף מכובדים בעיר רהט, וכי הנאשמים עומדים בתנאי ההסכם, לרבות העובדה, כי בית העסק נושא המחלוקת, הועבר מהמקום. עוד ציין, כי כיום, כאשר רואה את הנאשמים, הם מברכים זה את זה לשלום והוא אינו חש מאוים מהם.

המתלונן אף ביטא עמדה זו במסגרת הליך מעצרם של הנאשמים.

בשקלול הגורמים, מוצא בית המשפט, במקרה דנן, ומבלי שיהיה בכך תקדים למקרים אחרים, להושיט ידו לנאשמים ולאמץ המלצותיו השיקומיות של שירות המבחן בענינם.

עם זאת, בענינו של הנאשם 1, מוצא בית המשפט, לאור כך שהוא החל באירוע האלים, ולאור הפציעה שגרם למתלונן מוחמד אבו אלחסן, להשית עונש בהיקף גבוה יותר מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן למבוגרים.

כן יושתו על הנאשמים עונשים של מאסר מותנה, קנס, ופיצוי למתלוננים, בהתאמה לעובדות כתב האישום.

סוף דבר, דן בית המשפט את הנאשמים לעונשים כדלקמן:

לנאשם 1:

- א. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד' או ח';
- ב. קנס בסך 2,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו;
- ג. פיצוי לנפגע העבירה, ע.ת. 1 בכתב האישום בסך 1,500 ₪;
- ד. פיצוי לנפגע העבירה ע.ת. 3 בכתב האישום, בסך 3,500 ₪;
- ה. הקנס והפיצוי ישולמו ב-7 תשלומים רצופים ושווים. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפרעון מיד;

ו. הנאשם ירצה עבודות של"צ בהיקף של 300 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שגובשה ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ז. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

לנאשם 2 ולנאשם 3:

א. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח';

ב. לכל אחד מהנאשמים - קנס בסך 1,500 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו;

ג. לכל אחד מהנאשמים - פיצוי לנפגע העבירה, ע.ת.2 בכתב האישום בסך 3,000 ₪;

ד. הקנס והפיצוי ישולמו ב-4 תשלומים רצופים ושווים. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפרעון מיד;

ה. כל אחד מהנאשמים ירצה עבודות של"צ בהיקף של 180 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שגובשה ע"י שירות המבחן. על הנאשמים להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשמים מוזהרים, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ו. כל אחד מהנאשמים יעמוד במבחן למשך שנה מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשמים להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשמים מוזהרים, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

צווי מבחן יוגשו לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשפ"ב, 17 מאי 2022, במעמד הצדדים.